

Prin putere sau prin Duhul

10 februarie 2008

Gili Cârstea

„Nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor!” (Zah 4:6).

Solia lui Dumnezeu către Zorobabel a fost aceea că, deși El dorea atât de mult să-l ajute pe Israel să devină un popor iubitor și de încredere, lucrul acesta nu se putea face nici prin putere, nici prin tărie, ci numai prin lucrarea Duhului Sfânt. Și, în timp ce nimeni nu poate să se opună puterii lui Dumnezeu, așa cum a recunoscut Nebucadnețar odată, este totuși posibil ca omul cel mai slab să spună „nu” glasului blând și liniștit al dragostei și adevărului.

Prin putere și prin tărie a chemat Dumnezeu la existență un univers infinit. Dar nici chiar puterea infinită nu a putut să păstreze loialitatea lui Lucifer, îngerul Său cel mai strălucitor, sau să convingă pe cei mai mulți dintre copiii lui Adam și Eva să-L iubească și să aibă încredere în Creatorul lor.

Prin putere și prin tărie Și-a recuperat Dumnezeu poporul din robia egipteană și i-a așezat în țara Canaan. Dar toată puterea Lui nu a reușit să le câștige încrederea. Iarăși și iarăși ei au manifestat mai multă credință în zeii cei cruzi ai păgânilor. Împăratul Solomon L-a cunoscut odată pe Dumnezeu așa de bine încât, cu înțelepciune inspirată, a putut să scrie cartea Proverbe. Dar mai târziu a sacrificat chiar pe unii dintre proprii săi copii lui Moloh, zeul înspăimântător.

Ceea ce L-a determinat pe Dumnezeu să trimită această solie lui Zorobabel nu a fost lipsa puterii și a tăriei. Cel ce vorbea era „Domnul oștirilor.”, Cine poate cunoaște mai bine restricțiile folosirii puterii? Unii înțeleg că Zaharia 4:6 accentuează faptul că scopurile lui Dumnezeu nu pot fi realizate prin putere și tărie omenească, ci numai prin puterea și tăria lui Dumnezeu. Dar în acest pasaj contrastul este între folosirea puterii și maniera prin care lucrează Duhul Sfânt.

Lucrurile pe care le dorește Dumnezeu cel mai mult - pace permanentă, libertate, încredere și prietenie - nu pot fi obținute prin forță, și cu atât mai puțin prin teamă. Dacă supunerea și slujirea mecanică era tot ceea ce-Și dorea Dumnezeu, atunci ar fi putut obține aceasta într-o secundă. “În genunchi, altfel vă voi arunca în foc!” Dar Dumnezeu nu este un Nebucadnețar ceresc. El ar muri mai degrabă, decât să guverneze prin forță și teamă. Iar într-o zi, pentru a clarifica pentru totdeauna această chestiune, a trebuit să plătească cu viața.

Isus a explicat cum lucrează Duhul Sfânt. El învață, convinge, îndeamnă. Duhul Sfânt nu are mai puțină putere sau tărie decât Tatăl sau Fiul, deoarece și El este Dumnezeu. Dar El lucrează folosind cea mai mare și, în același timp, cea mai durabilă putere - autoritatea convingătoare a adevărului. Pavel vorbește de puterea adevărului care îi aduce pe oameni înapoi la încredere.

Dar acest gen de putere nu este recunoscut de oricine. Ea este eficientă doar în cazul celor dispuși să asculte, celor profund mișcați, nu de tunetele de pe Sinai, ci de adevărul prezentat liniștit, cu dragoste.

Duhul Sfânt a stăruit cu blândețe pe lângă Iuda, în timp ce Învățătorul spăla picioarele murdare ale trădătorului. Îngerii loiali trebuie să fi fost copleșiți în timp ce priveau la Creatorul universului, Cel la care se închinau și pe care Îl adorau, plecat pe genunchi de bunăvoie, slujindu-l în umilință pe ucenicul Său necredincios. În același timp, Duhul Sfânt apela și la îngeri, și înțelegerea lor cu privire la bunătatea lui Dumnezeu a fost cu mult lărgită în acea seară, în camera de sus.

Dar Iuda, trădătorul, a rămas neclintit. A spus „nu” glasului duios al Duhului Sfânt. De ce nu l-a nimicit Dumnezeu indignat, datorită acestui refuz atât de nerecunoscător în fața unei asemenea influențe iubitoare? Îngerii continuau să învețe cum Tatăl, cu tristețe, lăsa ca alt copil al Său neascultător să suporte consecințele naturale. Câteva ore mai târziu, în întunericul respingerii adevărului, Iuda s-a sinucis. Câțiva ani mai târziu, Duhul Sfânt l-a inspirat pe Ioan să relateze în scris acel moment memorabil, pentru ca noi să-l putem citi. Așa, probabil, unii dintre noi am putea fi atât de mult impresionați, ca și îngerii, încât să ne punem mai mult încrederea în acest Dumnezeu atât de delicat.

Asemenea încredere nu se poruncește. Nu este produsă prin amenințarea cu distrugerea. Este câștigată prin adevărul despre Dumnezeu, atât de mișcător prezentat acolo, în camera de sus, și cu alte sute de ocazii înregistrate în cele șaiszeci și șase de cărți.

Aceasta este maniera plină de putere prin care Duhul Sfânt caută să împlinească scopul lui Dumnezeu de a popula universul cu prieteni încrezători și demni de încredere. „Nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor!”
